

საქმე N1/2---1-
(გამოძიების N0-----)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი საქართველოს სახე---თ

მც-----ს რაიონული სასამართლო

16 ოქტომბერი, 201- წე---

ქ. მც-----

მოსამართლე ბადრი შონია
სხდომის მდივანი ლაშა შავიძე

ბრალდების მხარე -

პროკურორი - ნე--- ორ-----

დაცვის მხარე -

ბრალდებული **მა----- მე-----ი**, დაბადებული 1-8- წლის 16-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი N3-----, სასამართლობის მქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მც-----, სო----- ა-----, ამჟამად პატიმრობაში მყოფი

ბრალდებულის ადვოკატი: ზა--- ქა-----

დანაშაულების კვალიფიკაცია - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქ/პუნქტებით,

სხდომის სახე - ღია,

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა;

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი

1.1 სასამართლომ დადგენილად ცნო შემდეგი:

მა----- მე-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 11--ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის, რაც გამოიხატა შემდეგში:

201- წლის 12 ს-----ს, მც-----ს რაიონული სასამართლოს მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და 11¹,151-ე მუხლის პირველ ნაწილით ნასამართლევი, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მა----- მე-----ი, 201--201- წლების განმავლობაში ურთიერთშელაპარაკების მოტივით სისტემატიურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას მეუღლეს ლე--- პა-----ს, რაც იწვევდა მის **ფსიქოლოგიურ ტანჯვას**. 201- წლის 28 ა-----ს, დაახლოებით 17:00 საათზე, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მა----- მე-----ი მივიდა მც-----ს რაიონის სოფელ ა-----ნ-----ში, ყოფილი მეუღლის ლე--- პა-----ის საცხოვრებელ სახლის საძინებელ ოთახში და სთხოვა შერიგებოდა მას, რაზედაც ლე--- პა-----მა განუცხადა უარი და მოსთხოვა დაეტოვებინა მისი სახლი. მა----- მე-----ი გაბრაზდა, გახდა აგრესიული აგინა ლე--- პა-----ს დე---ს მისამართით და იმავდროულად მუშტი ჩაარტყა გულმკერდის არეში, რის გამოც მან განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ასევე, მა----- მე-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებოდა, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, ჩადენილი არაერთგზის, რაც გამოიხატა შემდეგში:

201- წლის 12 ს-----ს, მც-----ს რაიონული სასამართლოს მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და 11¹,151-ე მუხლის პირველ ნაწილით ნასამართლევი, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მა----- მე-----ი, 201- წლის 28 ა-----ს, დაახლოებით 17:00 საათზე, მივიდა მც-----ს რაიონის სოფელ ა-----ნ-----ში, ყოფილი მეუღლის ლე--- პა-----ის საცხოვრებელ სახლის საძინებელ ოთახში და ლე--- პა-----ს სთხოვა შერიგებოდა მას, რაზედაც მან განუცხადა უარი და მოსთხოვა დაეტოვებინა მისი სახლი. მა----- მე-----ი გაბრაზდა, გახდა აგრესიული, აგინა ყოფილ მეუღლეს დე---ს მისამართით, შემდეგ ხე--- მოკიდა მაისურში, მაგრად შეაჯანჯლარა და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით: უთხრა, რომ გაუხვრეტდა შუბლს და გამოჭრიდა ყელს, ვინაიდან მა----- მე-----ი წლების განმავლობაში გამოირჩეოდა აგრესიით და ახორციელებდა ძალადობას მეუღლის მიმართ, ლე--- პა-----ს გაუჩნდა მოკვლის, მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ასევე, მა----- მე-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 11--ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვანის თანდასწრებით, არაერთგზის, რაც გამოიხატა შემდეგში:

201- წლის 12 ს-----ს, მც-----ს რაიონული სასამართლოს მიერ საქართველოს სისხლის

სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით და 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით ნასამართლევი, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მა----- მე-----ი, 201--201- წლების განმავლობაში ურთიერთშელაპარაკების მოტივით სისტემატიურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას ყოფილ სიდედრს ირ-- პა-----ს და მეუღლეს ლე--- პა-----ს, რაც იწვევდა ირ-- პა-----ის ფსიქოლოგიურ ტანჯვას. 201- წლის 29 ა-----ს, დაახლოებით 21:00 საათზე, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მა----- მე-----ი მივიდა მც-----ს რაიონის სოფელ ა----- ნ-----ში, ყოფილ სიდედრ ირ-- პა-----ის სახლში ლე--- პა-----თან სალაპარაკოდ, სადაც დახვდა ყოფილი სიდედრი ირ-- პა-----ი, რომელმაც არ შეუშვა იგი სახლში იმაზე შემინებულმა, რომ წინა დღეს, მა----- მე-----მა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მის შვილს - ლე--- პა-----ს, ამის გამო მა----- მე-----ი გაბრაზდა, გახდა აგრესიული, ცდილობდა შეეღწია სახლში, ამასთან აგინა ირ-- პა-----ს ღე---ს მისამართით და იმავდროულად თავის არეში ძლიერად ჰკრა ხე---, რის შედეგად იგი მიენარცხა კედელს, განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად. მა----- მე-----ის მირ განხორციელებულ ძალადობრივ ქმედებებს შეესწრო მისი არასრულწლოვანი შვილი მა----- მე-----ი.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1 საქმის სასამართლო განხილვის დროს ბრალდებულმა მა----- მე-----მა თავი დამნაშავედ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ სრულად ეთანხმება ბრალდების ფაბულას ბრალად შერაცხული დანაშაულების მის მიერ ჩადენის თაობაზე.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1 საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებე--- განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებე--- განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომე---ც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.2 ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1-88 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, § 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 ა-----

–ის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychevy v. Russia, § 32).

3.3 სასამართლოს დასკვნა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ -ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქ/პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების მა----- მე-----ის მიერ ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულ მა----- მე-----ის აღიარებითი ჩვენებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ, ურთიერთთავსებად შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულ ლე--- პა-----ის გამოკითხვის ოქმებს, დაზარალებულ ირ-- პა-----ის გამოკითხვის ოქმებს, მოწმის სახით არასრულწლოვან მა-----ი პა-----ის გამოკითხვის ოქმებს, ელ----- ჭა-----ის გამოკითხვის ოქმს, ია-----ის გამოკითხვის ოქმს, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმს ფოტოცხრილით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმს ფოტოცხრილით, ირ-- პა-----ის სამე---ცინო ბარათს - N928, ლე--- პა-----ის სამე---ცინო ბარათს - N9--, ალკოტესტის ქვითარს, სამე---ცინო ექსპერტიზის დასკვნას, ფ----- ექსპერტიზის დასკვნებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებენ მა----- მე-----ის მიერ ბრალად შერაცხული დანაშაულების ჩადენას.

3.4 ამდენად, სასამართლომ თითოეული მტკიცებულება შეაფასა რა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და სანდოობის თვალსაზრისით, ხოლო საქმეზე წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე წარმოდგენილი მტკიცებულებების ერთობლიობით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით უტყუარად დადასტურდა, რომ მა----- მე-----მა ჩაიდინა - ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 11--ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის. მანვე, ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, ჩადენილი არაერთგზის. მანვე, ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 11--ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით, ჩადენილი არაერთგზის, ანუ მა----- მე-----მა ჩაიდინა დანაშაულები, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქ/პუნქტებით.

სასჯე—ს განსაზღვრა:

4.1 სასჯე—ს განსაზღვრის დროს სასამართლო მხედველობაში იღებს ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს. ამ ფონზე სასამართლო მხედველობაში იღებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს.

4.2 ბრალდებულ მა----- მე-----ს პასუხისმგებლობას უმსუბუქებს ის გარემოებანი, რომ გულწრფელად აღიარა ბრალად შერაცხული დანაშაულები, არის მრავალშვილიანი მამა - კმაყოფაზე ჰყავს ოთხი შვილი, ხოლო მა----- მე-----ს პასუხისმგებლობას უმძიმებს ის გარემოება, რომ დანაშაულები ჩაიდინა მთვრალ მდგომარეობაში, ასევე, მუქარა განახორციელა ოჯახის წევრის მიმართ.

იმის გათვალისწინებით, რომ მა----- მე-----ი აღიარებს, ინანიებს დანაშაულების ჩადენას და სადაოდ არ გაუხდია არცერთი მტკიცებულება, სასამართლოს მიაჩნია, რომ თითოეული დანაშაულისათვის ძირითადი სასჯე—ს სახით მას უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა, რომე—ც სულ მცირე ერთი წლით უნდა აღემატებოდეს დანაშაულისათვის თავისუფლების აღკვეთის სახით გათვალისწინებულ მინიმალურ ვადას. კერძოდ, საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, დამამძიმებე— გარემოების არსებობისას ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდე— სასჯე—ს ვადა სულ მცირე ერთი წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯე—ს მინიმალურ ვადას. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ვინაიდან საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით სასჯე—ს სახედ გათვალისწინებულია თავისუფლების აღკვეთა სამ წლამდე ვადით, ხოლო ამავე კოდექსის 50-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ვადიანი თავისუფლების აღკვეთა ინიშნება ექვსი თვიდან, სასამართლო არ არის უფლებამოსილი მა----- მე-----ს სასჯე—ს სახედ და ზომად განუსაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა იმ ვადით, რომე—ც სულ მცირე ერთი წლით არ აღემატება საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ სასჯე—ს მინიმალურ ვადას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე, 53¹-ე და 531-ე მუხლებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13, 258-ე-259-ე, 270-276-ე, 277-ე, 279-ე და 281-ე მუხლებით და

და ა ა დ გ ი ნ ა:

მა----- მე-----ი ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით (პირვე— ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (მეორე ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქვეპუნქტით (მესამე ეპიზოდი) და სასჯე—ს სახედ და ზომად განესაზღვროს:

- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით (პირველ— ეპიზოდი) 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა;

- საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (მეორე ეპიზოდი) 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა;

- საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქვეპუნქტით (მესამე ეპიზოდი) 1 (ერთი) წლის და 8 (რვა) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრ— სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და მა----- მე-----ს სასჯე—ს სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლის და 8 (რვა) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ამ განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს წინა - მც-----ს რაიონული სასამართლოს 201- წლის 12 სექტემბრის განაჩენით დანიშნული სასჯე—ს მოუხდეს— ნაწილი 8 (რვა) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით **მა----- მე-----ს** სასჯე—ს სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლის და 8 (რვა) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთა.

მსჯავდებულ მა----- მე-----ს სასჯე—ს მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს - 201- წლის 30 ა-----ის 03 საათი და 05 წუთიდან.

გაუქმდეს მა----- მე-----ის მიმართ მც-----ს რაიონული სასამართლოს 201- წლის 02 მაისის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა.

განაჩენი შევიდეს კანონიერ ძალაში და აღსრულდეს.

განაჩენის გასაჩივრება შესაძლებელია ერთი თვის განმავლობაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი გ. რობაქიძის 7ა) სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, მც-----ს რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ბ. შონია